

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 04.09.1984, sp. zn. 5 Tz 16/84, ECLI:CZ:NS:1984:5.TZ.16.1984.1

Číslo: 22/1986

Právní věta: Za vozidlo s právem přednostní jízdy ve smyslu § 28 odst. 2 vyhl. č. 100/1975 Sb. ve znění vyhl. č. 136/1978 Sb. lze považovat jen takové vozidlo, které při plnění zvláštních úkolů užívá zvukového znamení s pronikavým tónem (sirény) a zároveň světelného znamení modrými světly. Jen řidiči těchto vozidel nemusí dodržovat některá pravidla silničního provozu, jsou jen povinni dbát potřebné opatrnosti.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 04.09.1984

Spisová značka: 5 Tz 16/84

Číslo rozhodnutí: 22

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Doprava

Předpisy: 100/1975 Sb. § 28 ods. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 22/1986 sb. rozh.

Za vozidlo s právem přednostní jízdy ve smyslu § 28 odst. 2 vyhl. č. 100/1975 Sb. ve znění vyhl. č. 136/1978 Sb. lze považovat jen takové vozidlo, které při plnění zvláštních úkolů užívá zvukového znamení s pronikavým tónem (sirény) a zároveň světelného znamení modrými světly. Jen řidiči těchto vozidel nemusí dodržovat některá pravidla silničního provozu, jsou jen povinni dbát potřebné opatrnosti.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze 4. 9. 1984 sp. zn. [5 Tz 16/84.](#))

K stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČSR, Nejvyšší soud ČSR zrušil pravomocný rozsudek krajského soudu v Hradci Králové ze dne 24. ledna 1984 sp. zn. 4 To 65/84 ve výroku o trestu a rozhodl o trestu sám.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu v Hradci Králové ze dne 20. 12 1983 sp. zn. 4 T 907/83 byl obviněný P. K. uznán vinným trestnými činy ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2, tr. zák. a porušování

povinnosti v provozu socialistické organizace podle § 130 odst. 1, 2 tr. zák. a odsouzen podle § 224 odst. 2 tr. zák. s použitím ustanovení § 35 odst. 1 tr. zák. a odsouzen podle § 224 odst. 2 tr. zák. s použitím ustanovení § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody na dva roky se zařazením do první nápravně výchovné skupiny. Dále byl obviněnému podle § 49 odst. 1 tr. zák. uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu pěti let.

Trestné činy spáchal obviněný podle rozsudku tím, že dne 17. 9. 1983 v 19.00 hod. v Hradci Králové jako řidič sanitního vozu zn. Škoda 1203 SPZ SY 48-37 v majetku OÚNZ Svitavy při jízdě po II. silničním okruhu se zapnutým výstražným modrým světlem bez výstražného zvukového znamení vjel do křižovatky s Hradeckou ulicí na červený signál v době, kdy zleva na zelený signál vjížděl do křižovatky osobní automobil zn. Škoda 120 LS SPZ HKD 82-22, který řídil M. N.; v důsledku toho došlo ke střetu obou vozidel a k smrtelnému zranění spolujezdkyně v osobním automobilu E. N., ke zranění řidiče osobního automobilu M. N., ke zranění řidiče osobního automobilu M. N. vyžadující léčení do 28. 9. 1983 a dále byli zranění spolujezdci v sanitním vozidle, MUDr. J. G. a H. S. utrpěli těžkou újmu na zdraví a F. V. utrpěl lehčí zranění; na sanitním vozidle vznikla škoda ve výši 30 311,- Kčs.

Proti tomuto rozsudku podal obviněný včas odvolání.

Z podnětu tohoto odvolání krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 24. 1. 1984 sp. zn. č To 65/84 podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. zrušil rozsudek okresního soudu v celém výroku o vině uložil obviněnému podle § 224 odst. 2 tr. zák. s použitím ustanovení § 35 odst. 1 tr. zák. úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání jednoho roku se zařazením obviněného pro jeho výkon do první nápravně výchovné skupiny. Dále podle § 49 odst. 1 tr. zák. uložil obviněnému trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu tří roků.

Proti tomu rozsudku krajského soudu podal generální prokurátor ČSR stížnost pro porušení zákona. Porušení zákona spatřuje v tom, že soudy obou stupňů při úvaze o právním posouzení zjištěného skutku správně nehodnotily zjištěné okolnosti případu. Sanitní vozidlo řízené obviněným nebylo vybaveno zvukovým signálním zařízením. Před započatím jízdy spočívající v převozu do nemocnice v Hradci Králové byl obviněný upozorněn lékařem MUDr. J. G., že jde o rychlý převoz pacienta, který má otevřené poranění mozku. Obviněný ve snaze tomuto požadavku vyhovět a zajistit tak záchranu života pacienta nerespektoval pravidla silničního provozu a zavinil posuzovanou nehodu. Přesto, že vozidlo řízené obviněným nesplňovalo podmínky uvedené v § 28 odst. 2 vyhlášky FMV č. 100/1975 Sb. a obviněný mohl a měl vědět, že za tohoto stavu musí dodržovat pravidla silničního provozu, měla být přítomnost jeho vozidla osvětleného modrým signálním světlem respektována ostatními účastníky silničního provozu, tedy i poškozeným, což se však nestalo, takže je zde výrazné spoluzavinění ze strany řidiče osobního automobilu M. N. Ke všem těmto okolnostem mělo být přihlédnuto a se zřetelem na ustanovení § 88 tr. zák. soudy obou stupňů měly dospět k závěru, že jsou zde podmínky pro nepoužití přísnější kvalifikace podle § 224 odst. 2 tr. zák. a k neuznání na vinu trestným činem podle § 130 tr. zák.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal z podnětu podané stížnosti pro porušení zákona správnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Skutková zjištění ve věci učiněná jsou úplná a správná.

Podle § 28 odst. 1 vyhl. č. 100/1975 Sb. ve znění vyhl. č. 136/1978 Sb. řidiči vozidel, kteří na sebe upozorňují zvláštními výstražnými znameními podle odst. 2, nejsou povinni dodržovat ustanovení části II, IV a VI této vyhlášky, vyžaduje-li to nezbytné plnění jejich zvláštních úkolů; tím nejsou zproštěni dbát potřebné opatrnosti.

Podle § 28 odst. cit. vyhlášky řidiči vozidel požární ochrany, zdravotnické a důlní záchranné služby, ozbrojených sil a ozbrojených sborů užívají při plnění zvláštních úkolů zvukového znamení s pronikavým tónem (sirény) doplněného modrými „světly (dále jen „vozidle s právem přednosti jízdy“).

Z uvedeného lze dovolit, že za „vozidlo s právem přednosti jízdy“ lze považovat jen vozidlo, které při plnění zvláštních úkolů užívá především zvukového znamení s pronikavým tónem (sirénou) doplněného modrými světly. Jen řidiči těchto vozidel nemusí dodržovat pravidla silničního provozu a jsou pouze povinni dbát potřebné opatrnosti.

Je nesporné, že obviněný v kritické době před posuzovanou nehodou plnil jako řidič sanitního vozidla zvláštní úkol. Při této jízdě nepoužíval však zvukové znamení s pronikavým tónem (sirény), protože sanitní vozidlo, které řídil, nebylo tímto výstražným znamením vybaveno. Za tohoto stavu byl obviněný povinen dodržovat při jízdě pravidla silničního provozu v zájmu jeho bezpečnosti. Zejména při jízdě křižovatkou řízenou světelnou signalizací na červené světlo nemohl a ani nesměl obviněný spoléhat na to, že jeho výstražné znamení, které dával jen modrým světlem, bude postačující k tomu, aby bylo na vedlejší silnici viditelné a aby bylo ostatními řidiči respektováno. Nelze totiž pominout tu skutečnost, že jízdu obviněného pozorovali jen řidiči jedoucí v protisměru, kteří se svými vozidly stáli před křižovatkou na červené signální světlo a že řidiči jedoucí z vedlejší silnice, odkud jel poškozený M. N., projížděli křižovatkou plynule bez ohledu na jízdu obviněného. Jak obviněný tak i poškozený M. N. potvrdili, že se vzájemně viděli až na křižovatce.

Za tohoto stavu právem okresní soud posoudil po stránce právní jednání obviněného jako trestné činy ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 tr. zák. a porušování povinnosti v provozu socialistické organizace podle § 130 odst. 1, 2 tr. zák., neboť jak formální, tak i materiální podmínky nezbytné pro použití této právní kvalifikace jsou v daném případě splněny.

Nepochybil proto ani krajský soud, jestliže v tomto směru ponechal rozsudek okresního soudu nedotčen.

V dalším se Nejvyšší soud ČSR zabýval výrokem o trestu.